ГАЗЕТА ДОНБАСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ МАШИНОБУДІВНОЇ АКАДЕМІЇ

АКАДЕМІЯ

№10 (375) 9 жовтня 2020

ВІТАЄМО З ДНЕМ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ!

Щиро вітаємо наших героїв та оборонців зі святом! Ви ризикуєте власним життям заради миру в нашій Україні. Не вистачить слів, щоб висловити подяку за вашу хоробрість, відданість, патріотизм. Ми вдячні вам за захист, свободу та щасливе майбутнє нашої країни. Бажаємо нашим захисниками міцного здоров'я, мужності та відваги.

Вшануймо ж і тих, хто загинув у боротьбі за нашу незалежність та територіальну цілісність нашої неньки. Вічна пам'ять героям!

Бажаємо всім мирного неба над головою, щастя родинам і кожному особисто. Пам'ятаймо подвиги наших героїв, і нехай небо радує блакиттю, а сонце зігріває своїм теплом.

НАУКОВЦЮ АКАДЕМІЇ ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

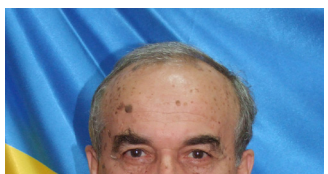

Багато років віддав справі навчання студентів і науковій роботі завідувач кафедри ОМТ, доктор технічних наук, професор Алієв Іграмотдін Сєражутдінович.

За значний особистий внесок у розвиток національної освіти, підготовку кваліфікованих фахівців, розбудову Донбаської державної машинобудівної академії, багаторічну плідну педагогічну діяльність та високий професіоналізм і з нагоди Дня працівників освіти Алієву Іграмотдіну Сєражутдіновичу Президентом України присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ І ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»
ЩИРО ВІТАЮТЬ ЮВІЛЯРІВ ВЕРЕСНЯ

Єрфорта Юрія Олександровича,
доцента кафедри технічної механіки

Решетова Леоніда Петровича,
газоелектрозварника господарського відділу;

Фесенка Анатолія Миколайовича,
першого проректора ДДМА;

Філінкова Володимира Ілліча,
професора кафедри фізичного виховання та спорту.

ОЦЕ ТАК СПЛАВ НАУК!

Цього року наша Академія вперше почала підготовку бакалаврів і магістрів спеціальності 014 «Середня освіта (Математика)».

Ідея відкриття спеціальності з'явилася через дефіцит висококваліфікованих спеціалістів. Доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри математики та моделювання Катерина Власенко успішно реалізувала її разом зі своїм колективом! Тепер у ДДМА стало на одну випускаючу кафедру більше, а в студентів з'явилася можливість побудувати професіональну кар'єру в математиці. Одразу ж зауважимо, що вступати можна як до бакалаврату, так і до магістратури. І навіть, вступ до магістратури відбувається без ЗНО, чим відразу ж скористалися «технарі», які хочуть мати крім знань в основній спеціальності й корисні для них знання в математиці.

Завдяки агітаційній роботі кафедри та серії заходів «Математичної студії» удалося зацікавити талановиту молодь, яка в 2020 році переступила поріг Академії у якості справжніх студентів. Хлопці та дівчата брали участь у математичному квесті, заходах математичної студії, спілкувалися з викладачами кафедри математики та моделювання. Усе це вплинуло на вибір абітурієнтів, і саме ДДМА опинилася на першому місці серед пріоритетів майбутніх студентів!

Окрім цього, багато розумних та сильних випускників бакалаврату отримали можливість продовжити навчання на кафедрі математики! Можливо, хтось подумає: «Нащо технарям та математика? Краще б продовжили навчання у своїй галузі». Проте мало хто замислюється над тим, що математика – дуже широка сфера знань та існують математики, які є справжніми знавцями в інших галузях. Наприклад, Олена Сергіївна Вентцель була видатним математиком, а також прозаїком. Такі різнобічні навички дали їй можливість написати підручники з теорії імовірності та дослідження операцій справжньою солов'їною мовою. Її книги мали нехитру структуру, тому майже кожному вдавалося вникнути в суть матеріалу. Також шотландський математик Джеймс Шорт удало поєднував математику та інженерію. Джеймс уважав, що знання з одної дисципліни ні у якому разі не витісняться іншими. Поєднання цих двох наук – математики й інженерії – дозволили йому виконати видатні роботи з механіки.

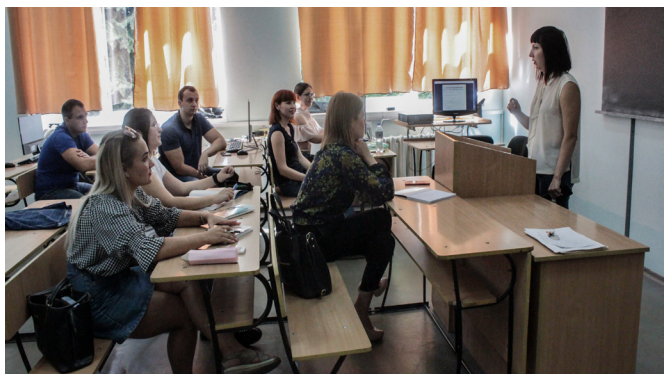

Наші «технарі», які для продовження навчання в магістратурі обрали спеціальність «Математика», мають перспективу стати такими ж провідними спеціалістами. І ще раз зазначимо, що в магістратуру можна вступати без ЗНО.

Спеціальність 014 «Середня освіта (Математика)» – для тих, хто мріє про здобуття спеціальної освіти та професійної підготовки в галузі шкільної освіти з прикладною орієнтацією на математичне моделювання в економіці та інженерії.

Випускники спеціальності можуть працювати як:

- вчителі загальноосвітніх навчальних закладів та вищих навчальних закладів I–II рівня акредитації;
- вчені й науковці;
- топ-менеджери приватних бізнес-структур;
- фахівці аудиторських компаній, пенсійних фондів; працівники фінансових та банківських установ, їхні керівники;
- куратори освіти в закладах управління освіти району та області, а також Міністерства освіти й науки України;
- керівники та власники приватних підприємств.

І, як ви вже знаєте, при навчанні спеціальності у вищій школі значну роль мають наукові здобутки кафедри. А кафедра математики та моделювання ДДМА є організатором щорічних міжнародних науково-методичних конференцій в Академії і співорганізатором аналогічних конференцій у різних університетах України, Польщі, Естонії, Чеської Республіки, а також регіональних та всеукраїнських наукових конференцій та обласних олімпіад.

Щоб стати компетентним фахівцем, кожна людина має вчитися протягом усього життя. При цьому, корисно мати знання в інших науках. Нові знання роблять людину повною і цікавою, вони допомагають їй бути конкурентоспроможною. А викладацький склад кафедри математики та моделювання допоможе кожному студенту стати кваліфікованим спеціалістом!

Катерина Кочерова

В АКАДЕМІЇ СТАРТУВАВ НОВИЙ ПРОЄКТ SIKORSKY CHALLENGE

У вересні на Сході України стартував проєкт «Стартап школа Sikorsky Challenge: сприяння інноваційному розвитку та підприємницькій діяльності стартапів у цільових університетах Донецької та Луганської областей», який здійснюється за підтримки Проєкту USAID «Економічна підтримка Східної України». Мета проєкту – сприяти інноваційному розвитку та підприємницькій діяльності стартапів у цільових університетах Донецької та Луганської областей шляхом розвитку екосистеми інновацій та підприємництва на базі університетів Сходу України.

Наша Академія є учасником проєкту, тому 7 жовтня в Музеї історії ДДМА відбувся перший семінар «Розвиток регіональної мережі інноваційних кластерів у Донецькій та Луганській областях на основі університетських стартап-шкіл». Семінар відвідали представники департаментів економіки, інвестиційно-інноваційного розвитку і зовнішніх відносин, освіти й науки Донецької облдержадміністрації, управління освіти, управління з гуманітарних питань, відділу з інвестиційної діяльності та зовнішніх зв'язків виконавчого комітету Краматорської міськради, Центру позашкільної роботи, Клубу підприємців Краматорська, Торгово-промислової палати, компанії QuartSoft, а також студенти, викладачі та співробітники Академії.

Захід відкрив проректор з наукової роботи, управління розвитком та міжнародних зв'язків Михайло Турчанін. Він підкреслив, що Академія бере участь уже в другому проєкті Sikorsky Challenge. Попередній проєкт був досить результативним: учасники від ДДМА стали фіналістами конкурсу і були відзначені спонсорськими компаніями.

На семінарі було представлено мету та завдання проєкту, обговорено поточний стан інноваційних екосистем університетів та їхній потенціал, розглянуто питання розвитку місцевих інноваційних кластерів шляхом взаємовигідної співпраці зацікавлених сторін.

Керівниця цього проєкту Інна Малюкова у своєму виступі розповіла, що екосистема Sikorsky Challenge складається з чотирьох базових компонентів, а саме: Стартап-школи, Фестивалю інноваційних проєктів, Бізнес-інкубатора та Інноваційного холдингу. На сьогодні Інноваційна екосистема Sikorsky Challenge охоплює 15 вишів, серед яких – і наша Академія. Активно створюються регіональні інноваційні кластери, що формує підґрунтя для стимулювання розвитку інноватики в Україні.

Про те, як працює Стартап-школа, розповів директор інноваційного холдингу Sikorsky Challenge, тренер Олексій Струцинський. Він окреслив специфіку та різновиди стартапів, зазначив проблеми, з якими вони стикаються, використовуючи яскраві приклади з практики інноватики, а також розповів про тематику та зміст майбутніх тренінгів.

Перший тренінг Стартап-школи Sikorsky Challenge відбудеться вже в листопаді, інформація про строки проведення й реєстрацію учасників згодом з'явиться на сайті ДДМА.

Анастасія Трусова

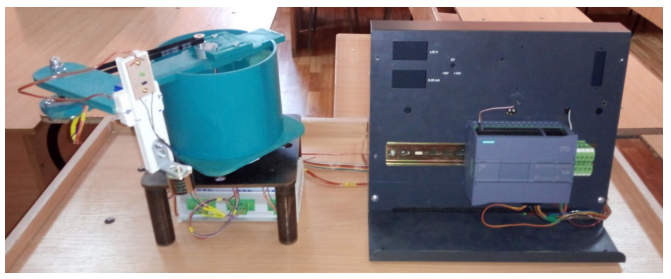

ЦІКАВІ ЛАБОРАТОРНІ З НОВИМ РОБОТОМ-МАНІПУЛЯТОРОМ

Кафедра електромеханічних систем автоматизації та електроприводу ДДМА в рамках багаторічного співробітництва зі світовим лідером із виробництва засобів автоматизації та електроприводу – компанією SIEMENS, отримала один із прототипів обладнання, яке розроблялося з метою комплектації навчальних лабораторій та створення лабораторних стендів для ознайомлення студентів із функціональністю програмно-технічних засобів компанії.

Отриманий кафедрою ЕСА стенд із промисловим контролером SIMATIC S7-1200 і зменшеною масштабною моделлю робота-маніпулятора з кроковим електроприводом надають студентам чудову можливість на практиці вивчати основи програмування й реалізовувати вичерпний набір інструкцій контролера, таких як: ПІД-регулювання, виконання арифметичних операцій із фіксованою і плаваючою точкою і безліч інших функцій.

Керування маніпулятором здійснюється за допомогою інтегрованого середовища для розробки програмного забезпечення – TIA Portal, яке дозволяє задіяти потужний набір вбудованих технологічних функцій промислового контролера SIMATIC S7-1200.

Загалом, цикл лабораторних робіт, який буде виконуватися студентами на вказаному стенді, дозволить підготувати їх до обслуговування сучасних роботизованих комплексів промислових підприємств.

Власн. інф.

СПОРТ

З ТАКОЮ ДІВЧИНОЮ НЕ ЗАБЛУКАЄШ

Студентка першого курсу спеціальності «Фізична культура і спорт» Аліна Єфіменкова виборола третє місце на чемпіонаті України зі спортивного орієнтування, у розділі «рогейн». У чемпіонаті, який проходив у Світловодську (Кіровоградська обл.) із 25 по 28 вересня, узяли участь спортсмени з усієї України. Цілих 6 годин Аліна разом зі своїм напарником розробляли маршрут і, проходячи через ліс з одним лише компасом та мапою, шукали шлях до цілі.

Загалом Аліна почала займатися спортивним орієнтуванням з одинадцяти років. До школи, у якій навчалася дівчина, прийшов тренер з Обласного центру туризму та краєзнавства. Він набирав дітей у секцію спортивного орієнтування, куди й записалася наша майбутня студентка і згодом показала хороші результати.

На сьогодні Аліна Єфіменкова є спортсменкою ДЮСШ та планує і надалі розвиватися в цьому виді спорту. Дівчина вважає, що найголовніші якості спортсмена – це бажання та терпіння, і це стосується не тільки спортивного орієнтування.

Узагалі, наша спортсменка бере участь у змаганнях майже щотижня. І нещодавно Аліна також посіла третє місце в нічному чемпіонаті зі спортивного орієнтування, який проходив у Києві з 18 по 21 вересня, і теж у розділі «рогейн». А вже 10–11 жовтня у нашої спортсменки нові змагання.

Катерина Кочерова

КУЗНЯ МАЙБУТНІХ НАУКОВЦІВ

Регіональна конференція Малої академії наук із науково-промислового профілю відбулася в Академії 26 вересня. Цього року її було присвячено Дню машинобудівника. У роботі конференції взяли участь викладачі та школярі з різних навчальних закладів Донеччини, а це більше 70 учасників із Краматорська, Слов'янська, Покровська, Дружківки, Костянтинівки, Маріуполя, Торецька, Мирнограда, Бахмута, Вугледара. У зв'язку із ситуацією, яка склалася внаслідок пандемії COVID-19, конференція була проведена в режимі online за допомогою платформи ZOOM.

Майбутніх науковців привітав голова президії МАН, завідувач кафедри технології машинобудування Сергій Ковалевський. У вступному слові він побажав успіху молодим науковцям та нагадав їм, що кваліфіковані спеціалісти в інженерії, економіці, хімії, гуманітарних науках необхідні в сучасному технічно-складному світі, тому участь у науковій конференції такого рівня – це гідний крок у майбутнє.

Сергій Ковалевський підкреслив, що основною метою діяльності Регіонального відділення МАН з науково-промислового профілю є створення умов для творчого самовдосконалення учнівської молоді та його стимулювання, виявлення, розвиток та підтримка юних талантів та обдарувань, залучення здібних учнів до експериментальної, конструкторської, винахідницької діяльності в промислово-технічній та економіко-гуманітарній галузях науки, пропагування наукових досліджень учнівської молоді.

Учасників конференції також привітали проректор із наукової роботи, управління розвитком та міжнародних зв'язків Михайло Турчанін, декани факультетів ФАМІТ і ФЕМ Сергій Подлесний і Євген Мироненко.

На пленарному засіданні МАН виступили наукові керівники молодих учених та представили сучасні напрямки молодіжної науки і своїх вихованців. Також були обговорені питання освітнього супроводу учнів – членів Малої академії наук, досвід написання роботи МАН, використання можливостей платформи Arduino для реалізації творчих ідей гуртківців та використання сучасних технологій для створення оптимальних умов життя.

Цього року в МАН були представлені секції «Машинобудування», «Історія та українська філологія», «Електромеханічні системи автоматизації», «Математика», «Менеджмент та економіка», «Фізика та астрономія», «Хімія та екологія» тощо. До участі в конкурсі-захисті допускалися учні, роботи яких пройшли попередню експертизу та були рекомендовані оргкомітетом.

Тож переможцями конкурсу-захисту МАН стали:

- секція економіки та менеджменту: І місце – Кристина Беседіна (КЗ «Маріупольський міський ліцей Маріупольської міської ради Донецької області», Маріуполь);

- секція електромеханічних систем автоматизації: І місце – Георгій Перепелиця (ЗОШ № 22, м. Краматорськ); ІІ місце – Назар Макаренко (Білокузьминівська ОШ Костянтинівського району);

- секція історії: І місце – Кароліна Зубань (КЗ «Маріупольська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 19 Маріупольської міської ради Донецької області»); ІІ місце – Діана Костенко (Райгородська ООШ І-ІІІ ст.), Анастасія Марченко (Андріївська ЗОШ);

- секція математики: І місце – Ліна Номер (Андріївська ЗОШ І-ІІІ ст. Слов'янської районної ради Донецької області); ІІ місце – Данило Прокидянчик (ЗОШ № 26, Краматорськ); Олексій Євдокимов (КЗ «Маріупольський міський ліцей Маріупольської міської ради Донецької області»); ІІІ місце – Андрій Мєшков (ЗОШ № 16, Краматорськ); Ганна Успаленко (ЗОШ № 26, Краматорськ);

- секція машинобудування: І місце – Дмитро Митчік (ЗОШ № 1, Слов'янськ); ІІ місце – Смоляр Данило (ЗОШ №1, Слов'янськ); ІІІ місце – Анастасія Марченко (ЗОШ № 1, Слов'янськ), Тетяна Євстафій (Слов'янськ);

- секція філології: І місце – Ходарев Герман (Покровський НВК ЗОШ І-ІІІ ст.)

- секція фізики: І місце – Ілона Діхтенко (Андріївська ЗОШ І-ІІІ ст., Краматорськ);

- секція хімії: І місце – Софія Бєликова (НВК «Малинівська ЗОШ І-ІІІ ст.» Покровської районної ради Донецької області).

За результатами оцінювання всі учні одержали дипломи та сертифікати учасника, а також посвідчення дійсного члена регіональної МАН з науково-промислового профілю. Кращі роботи будуть опубліковані в науковому збірнику «Молода наука – роботизація і нанотехнології сучасного машинобудування».

Підготувала Руфь Кравчук

«ЩО? ДЕ? КОЛИ?»: ЧЕМПІОНАТ ПЕРШОГО КУРСУ ДДМА

30 вересня в Академії у 21-й раз відбувся черговий чемпіонат із гри «Що? Де? Коли?» серед студентів першого курсу, який зібрав 13 команд із трьох факультетів Академії.

Із 15 поставлених запитань одне виявилося «дитячим» (абсолютно всі команди здогадалися: у цьому році, щоб налякати людей на Геловін, потрібно просто прийти без маски), і два – «міцними горішками». Ніхто не знав, що довжина спідниці у дівчини у вікторіанській Англії чітко залежала від її віку (була відповідна таблиця); також, усього рік потому, уже ніхто і не згадав, як звали одного з головних героїв «Гри престолів». Цікаво, що й найпростіше, і найскладніше запитання стосувалися актуальної «вірусної» тематики (Джон Сноу – це ще й англійський лікар-вірусолог).

Місце	Команда (група)	Звідки	Кількість відповідей	Рейтинг запитань
1	ІСТ-20-1	ФАМІТ	7	200
2	СА-20-1	ФАМІТ	5	145
3	АВП-КІ-20-1	ФМ	5	141
4	ЕП-20-1	ФЕМ	5	140
5	Мн-20-1	ФЕМ	4	114
6 -7	ЕСА-20-1	ФАМІТ	4	108
6 -7	ФКС	ФЕМ	4	108
8	КН-20-1	ФАМІТ	4	106
9	ПТ-20-1	ФЕМ	3	83
10	КН-20-2	ФАМІТ	3	82
11	ОО-20-1	ФЕМ	3	77
12	Ф-20-1	ФЕМ	2	47
13	Мн-20т, Мн-20мб	ФЕМ	1	21

Несподівано складними виявилися запитання: перед яким заходом у Римській республіці безкоштовно роздавали їжу (відповідь – перед виборами); за допомогою якої рослини в'єтнамці маскували свої зенітно-ракетні комплекси (бамбук); що нагадувало мандрівникам у Хорезмі 19-го століття заводські труби (мінарети). Мало хто зміг назвати хоча б один із факультетів Хогвартса. У той же час наші студенти знають, що споруджують недалеко від Академії (сонячний годинник), за допомогою яких тварин пересувається Санта-Клаус (олені), що спільного між жаргонною назвою атлета, який різко підвищує кількість «млинців» на штанзі під час тренування, і романом 19-го століття («Ідіот»), і коли хлопчик у Середній Азії ставав чоловіком (коли вперше приготує плов).

Звання чемпіона-2020 завоювала команда групи ІСТ-20-1, яка правильно відповіла на 7 запитань. Одразу три команди – СА-20-1, АВП-КІ-20-1 і ЕП-20-1 – мали в активі по 5 відповідей, і розподіл призових місць здійснювався за додатковим показником «сумарний рейтинг складності запитань».

Олександр Мельников,
голова Клубу
інтелектуальних ігор ДДМА

ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЕПОХУ COVID-19 ТА В МАЙБУТНЬОМУ

Цього року викладачі кафедри КІТ узяли участь у триденному вебінарі, що був організований відділом міжнародних відносин Грецького середземноморського університету (Hellenic International Relations Office of the Hellenic Mediterranean University from Greece) та EVM, an SME from Spain.

Кафедру КІТ представляли проф. Олександр Тарасов, проф. Павло Сагайда, доц. Людмила Васильєва, доц. Едуард Грибков, доц. Ліна Богданова, доц. Валерій Кравченко. Запрошення отримане за рахунок участі в проєкті Desire від координатора проєкту: Ing. Dirk Van Merode MSc, ACTEA Coordinator, Department of Science & Technology, Antwerpen , AP University of Applied Sciences and Arts.

Тема вебінару нагальна – перехід від очного навчання до онлайн-навчання. Розглядалися ключові проблеми, які стоять перед групами зацікавлених сторін у сфері вищої освіти:

Виклики/задачі для студентів:

• Вплив на навчальні плани.

• Зміна способу доставки з особистого на онлайн-формат.

• Емоційна підтримка з боку вчителів і університетів під час навчання в умовах ізоляції.

• Збір відгуків студентів про їхні погляди на проблеми.

Виклики/задачі для викладачів:

• Інтеграція онлайн-технологій в їхнє навчання.

• Вибір відповідного педагогічного підходу для синхронного й асинхронного онлайн-навчання. Емоційна підтримка себе під час онлайн-навчання.

• Кращий спосіб запропонувати студентам емоційну підтримку під час онлайн-навчання.

• У майбутньому: інтеграція онлайн-методів і змішаних методів навчання при виході з режиму ізоляції.

Виклики/задачі для організацій під час кризи Covid-19:

• Емоційна підтримка студентів і викладачів у цей період.

• Вплив Covid-19 на мобільність студентів і співробітників у рамках програми Erasmus +.

• Підтримка іноземних студентів у цей період.

• У майбутньому: інтеграція онлайн- і змішаних схем навчання.

Усі доповідачі, які брали участь у вебінарі, мають досвід в області технологій онлайн-навчання, педагогіки онлайн-навчання й онлайн-навчання, що пропонує емоційну підтримку. Були представлені доповіді від: Weizmann Institute of Science (Israel), Israel Institute of Technology (Israel), MEITAL (Israel), Abdullah Gul University (Turkey), University of Cusano (Italy), Universita Telematica Internationale (Italy), UMIT (Austria), University of Passau (Germany), Aalborg University (Denmark), Karlstad University (Sweden), AP University of Applied Science & Arts (Belgium), UNED (Spain), IPP (Portugal) и University of La Laguna (Spain).

Уся інформація про доповідачів, порядок денний та презентації доступні на веб-сторінці заходу: http://petridischania.hmu.gr/webinar/

Запис вебінару можна подивитися на двох каналах: на сторінці Facebook Управління міжнародних відносин Грецького Середземноморського університету і на YouTube-каналі EVM.

Людмила Васильєва,
доцент кафедри КІТ

«ВЕЛИКИЙ ТА ЖАХЛИВИЙ ЗВІР» – ФЕМІНІТИВИ

Лікарка, інженерка, продавчиня – ці слова дратують? Бентежить редакторка або директорка? Тоді раджу прочитати це.

Рік тому за українським правописом було підтверджено введення фемінітивів. З першого погляду, що там важкого? Просто додавайте до назви професії певні морфеми (а саме суфікси), що покажуть належність людини до жіночої статі. «Пф, нісенітниця якась. Завжди називали жінок «чоловічими» назвами, і все було нормально. А тут якісь фемінітиви», – обурюється певна частина суспільства. У соцмережах деякі «розумники» взагалі з піною біля рота доводять, що казати «авторка» не можна, бо це або неграмотно, або забруднює мову. Люди, ви серйозно?

Трішки теорії. Фемінітиви – слова, що визначають жінку в професіях, за місцем проживання, соціальною належністю. Та згадувалися вони ще в XVII столітті! Наприклад, ви знали, що жінка-ювелір – це золотариця? Навіть тоді, коли дівчата ще не могли отримати вищу освіту та навчалися вдома, уже існували слова, що позначали їхню стать у професіях: художниця, танцюристка, музикантка. «Розквітати» фемінітиви почали з XIX до початку XX століття, коли жінки отримали доступ до різних професій: з'явилися вчительки, акушерки, робітниці, товарки (жіноча форма слова «товариш», але тоді вона вважалася розмовною) та інші. Однак навіть у ті часи до цих слів ставилися несерйозно, в основному використовуючи фемінітиви в анекдотах, аби позначити дурість жінки.

На сьогодні суспільство поділяється на тих, для кого використання фемінітивів є звичайним, та тих, хто вважає, що це псування мови. Точку зору останніх прагну спростувати.

По-перше, згадаємо, що мова – це не математична аксіома та здатна змінюватися. Якщо в застарілих словниках ви не побачите «жіночих» версій деяких слів, то це не означає, що їх не існує (або не має існувати). Час пливе, усе модернізується та стає менш дискредитуючим. Чомусь мало хто буде заперечувати існування слів «лол», «хайп», «медіа», «гуглити». А «депутатка» у більшості людей викликає подив або злобу.

По-друге, фемінітиви визначають жінок на професійному терені. Напевно, кожна дівчина зможе згадати декілька професій, назва яких має лише «чоловічу» версію. Використання фемінітивів робить спілкування більш гендерно нейтральним, та стан жінок у мові стає нарівні з чоловіками. Якщо для вас це неправильно, то в мене є погані новини – ви сексист.

По-третє, фемінітиви ламають стереотипи щодо жіночої статі. Немов дівчина не здатна ефективно працювати на заводі / у шахті / у Верховній Раді / розроблювати код для нової програми, бо… Ну, вона ж дівча. На цьому «аргументи» закінчуються, або дехто проявляє свій схований сексизм. На жаль, зараз жінки віддають перевагу називати себе чоловічими назвами, бо це вважається більш престижним та благодійним. Але це, на мій погляд, данина соціальному устрою минулого й ознака меншовартості жінки.

Несподіване запитання: як ви називаєте жінку, що вас народила? Мамою. Так це ж також фемінітив! Якщо ви настільки проти цих слів, то чому не кличете її жінкою-батьком?!

Отже, фемінітиви існують не просто так. Так, дівчина має право їх використовувати (або ні) для власного комфорту. Фемінітиви лише показують, що жінка має не меншу цінність як в культурі, так і в науці та мові, ніж чоловіки. На жаль, такі слова не здатні зовсім вирішити питання трудової дискримінації та сексизму, але відтепер у жіночої статі є власний голос у цій галузі.

Софія Войтко

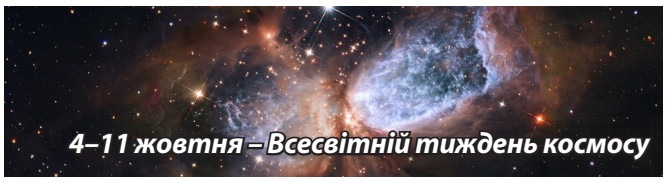

Космос. Це величезна кількість об'єктів в неосяжній порожнечі. Це дивовижні види галактик та непроглядна темрява. Це простір для можливостей та дещо невідоме й таємниче. Але з часом усе це може стати буденністю. Людство поступово йде шляхом не тільки освоювання космосу, але й технологій, які йдуть за цим, адже космічні розробки впливають і на звичайне життя людей на Землі.

Однією з таких технологій стануть космічні бази. Це дозволить відкрити нові виробництва, побудувати логістичні шляхи для подальшого освоєння космосу, збудувати туристичні бази, а також ізолювати хворих у випадку епідемії (що дуже знадобилося б у наш час). У 2024 році NASA планує відправити екіпаж на Місяць, а у 2028-му – заснувати там базу. Це також дозволить модернізувати космічні кораблі для більш економного та багаторазового використання.

Електричні двигуни. «Вони вже давно існують, як це взагалі пов'язано з космосом?» – спитаєте ви. А я відповім: по-перше, кількість вантажу, що може транспортувати ракета, обмежений. Це й дрони, і обладнання, і паливо, яке також займає місце. І щоб забезпечити роботу машин та обладнання в колонії, паливо треба возити постійно. А по-друге, щоб паливо виділяло енергію, необхідну для роботи двигуна, йому потрібне повітря, а на Місяці чи Марсі його немає. Тому розробка електродвигунів найбільш практична для цих умов. Це також дозволить досягнути стандартизації виготовлення електричних двигунів, що дозволить знизити їхню вартість.

Проєкт «Скайлон». Цей проєкт багаторазового безпілотного апарату зробить космос доступним усім та дозволить зменшити вартість перевезення вантажів у 15–50 разів. Тобто завдяки «Скайлону» подорожі в космосі стануть доступні кожному.

SpiderFab. Це проект дронів обслуговування. Їхня головна задача – ремонт, будівництво та обслуговування структур у відкритому космосі. Також за їхньою допомогою можна мінімізувати витрати на збір космічних об'єктів. Навіть можливо, що ці роботи будуть займатися ремонтом та будівництвом на Землі.

Дмитро Факше

«ЧЕРВОНІЙ РУТІ» – 50 РОКІВ

Улюблена всіма пісня «Червона рута» стала одним із символів України, і багато хто вважає її народною. А написана вона в 1970 році відомим українським композитором Володимиром Івасюком. На жаль, у автора популярних пісень склалася сумна доля – у квітні 1979-го він зник. Квітень узагалі був місяцем катастроф у його житті, і не тільки того року.

15 квітня 1966 року майбутній композитор уперше потрапив «на олівець» у КДБ. Мав на той час 17 років, закінчував 10-й (випускний) клас Кіцманської середньої школи.

Того дня голова КДБ УРСР генерал-лейтенант Віталій Нікітченко надіслав до ЦК КПУ спеціальне повідомлення №196/н під грифом «Таємно».

«15 апреля 1966 года, – інформував генерал, – в городе Кицмань Черновицкой области в городском парке обнаружен сброшенный с постамента и разбитый бюст В. И. Ленина».

Подія як на ті часи неабияка! Повідомлення поклали на стіл першому секретареві ЦК (фактично, очільнику УРСР) Петру Шелесту. Той синім олівцем наклав резолюцію, адресовану Нікітченку: «В.Ф. Доложите!»

Кіцманські кадебісти збилися з ніг, терміново розшукуючи злісних антирадянщиків. І вже 29 квітня шеф КДБ звітував про результати.

«Установлено, – написав він у доповідній записці №222/н, – что это проявление совершили в нетрезвом состоянии ученики 10-го класса Кицманской средней школы Ивасюк Владимир, Костюк Иван и Эльберт Олег, все они 1949 года рождения, члены ВЛКСМ».

Відтак навів інформацію про батьків правопорушників.

Зокрема, про батьків Володимира: «Отец Ивасюка преподаватель украинской литературы и эстетики Черновицкого госуниверситета, член Союза писателей Украины, мать – учительница русской литературы в Кицманской средней школе, член КПСС».

Далі: «Ивасюк, Костюк и Эльберт арестованы по линии милиции за мелкое хулиганство на 15 суток».

Не троє, а п'ятеро

Інакше описує цю історію Михайло Івасюк, батько Володимира. Десятикласників було не троє, а п'ятеро – крім згаданої трійці, ще дві дівчини. Купили пляшку вина, відкоркували у міському сквері, біля погруддя Леніна. Хтось із хлопців (але не Івасюк) «почав героїжитися перед дівчатами» і сказав, що залізе на п'єдестал.

На п'єдесталі колись стояло погруддя Сталіна. Після XX з'їзду КПРС його демонтували, натомість «двоє інструкторів райкому партії винесли з приміщення давній гіпсовий кімнатний бюст Леніна й поставили його на місце Сталіна, не прикріпивши до нового місця».

Отже, «герой» поліз на п'єдестал, а Володимир вирішив його звідти стягти. Хлопець, втративши рівновагу, схопився за погруддя і… полетів на землю разом із ним. Від бюста відколовся шматок.

Дівчат «відмазав» батько однієї з них, працівник місцевого військкомату. А на хлопців відкрили справу.

І в школі, і в місті – шок. Адже в класі Івасюк вважався найкращим учнем, йшов на золоту медаль. А в місті його знали як очільника музичного гурту «Буковинка» при Будинку культури.

Знали також, що він – молодий композитор, за півроку перед цим, у грудні 1965-го, його дебютні пісні «Колискова» (на слова батька) і «У двадцять літ» дістали премію на обласному конкурсі.

А тепер, виходить, Івасюк – хуліган.

Його маму, Софію Іванівну, викликали до директора школи, «пропробляли» на партбюро, розбирали поведінку сина на педагогічній раді. Вона захищала Володю, доводячи, що він не збивав бюста.

Але найболючішим стало виключення Івасюка з комсомолу. Адже в ті часи з такою «чорною міткою» було малоймовірно стати студентом.

Та все ж таки ситуацію вдалося якось залагодити. Випускні іспити Володимир здав на «відмінно», крім історії – поставили четвірку. Також одержав четвірку за поведінку.

Про золоту медаль, яка полегшувала вступ до вишу, довелося забути.

Улітку того ж 1966-го Володимир Івасюк успішно склав вступні іспити до Чернівецького медінституту, але зарахований не був – через оту історію з погруддям.

Лише наступного року, після поновлення в комсомолі, став студентом Чернівецького медичного.

«Чутки про інші обставини є вигадкою»

Інший квітень – 1979 року – виявився трагічним для 30-річного композитора.

Про обставини його зникнення у Львові 24 квітня написано чимало. Того дня він зранку пішов до консерваторії, де навчався на 4-му курсі, біля першої години зайшов додому за нотами, сказав мамі, що повернеться за годину, і пішов.

Більше його живим ніхто не бачив.

«Кілька днів після зникнення композитора, – писала потім газета американських українців «Свобода», – батьки його зверталися на міліцію з домаганням розпочати розшуки сина. На міліції їм глузливо відповідали, що сина скоро знайдуть».

Виглядало так, ніби попросту відтягували час, чогось очікували.

18 травня солдат Жамсунбек Чорнобаєв під час навчань військових радистів у Брюховецькому лісі (неподалік Львова) випадково побачив тіло Івасюка, підвішене до гілки дерева.

22 травня автора «Червоної рути» ховали на Личаківському цвинтарі – у похоронах взяли участь біля 10 000 людей.

Відтоді могилу відвідували щодня сотні шанувальників. Це викликало лють у першого секретаря львівського обкому Віктора Добрика й секретаря з ідеології Дмитра Яремчука.

«Парткерівники В. Ф. Добрик і Д. А. Яремчук оголосили просто-таки війну львівській молоді, яка ходила на могилу композитора, – згадував батько Івасюка. – Нам розповідали, що кількох студентів виключили з вишів, а багатьом перестали платити стипендію. Відвідування могили Володі стало крамолою. Та на це ніхто не зважав, і щодня на тій могилі виростали гори квітів».

Тим часом у місті закружляли плітки, що смерть композитора – не самогубство, а справа рук КДБ.

У відповідь газета львівських обкому та облвиконкому «Вільна Україна» подала 6 червня замітку «У Прокуратурі області» з офіційним повідомленням: «Встановлено, що причиною смерті громадянина Івасюка В. М. було самоповішання. Поширювані чутки про інші обставини смерті Івасюка В. М. є вигадкою».

Але плітки продовжували ширитися. Ба навіть більше – із рук у руки передавали нелегальні листівки, які несли правду про злочин радянської влади.

«По состоянию на 10 июня, – сигналізував у ЦК КПУ голова КДБ УРСР Віталій Федорчук, – оперативной группой УКГБ-УВД выявлено 47 человек, распространявших слухи о якобы насильственной смерти Ивасюка, к 32 из них применены меры профилактического характера, а двое, как страдающие психическим заболеванием, через органы здравоохранения определены на лечение. Проведены также предупредительные мероприятия в производственных объединениях «Электрон» и им. Ленина, где имели место факты размножения и распространения текстов, извращающих причину смерти композитора».

«Комітетчики» цілодобово стежили за могилою. Багатьох, хто поклав квіти, зупиняли біля виходу із цвинтаря люди «в цивільному» і просили пред'явити документи.

Ось типовий приклад: «10 июля в 16 часов антисоветски настроенные жители г. Долина Ивано-Франковской области Сичко П.В. и его сын Сичко В.П., последний болен шизофренией, посетили могилу Ивасюка и возложили на неё исполненные от руки на листке картона размером 29,5х22,5 см и художественной открытке тексты националистического содержания». Йшлося про Петра і Василя Січків, членів Української Гельсінської групи, незабаром ув'язнених.

Протягом 11 років родині композитора не давали дозволу на встановлення надгробного пам'ятника – ескізи не схвалив особисто перший секретар обкому Добрик. Батькам «порадили» обмежитися могильним каменем. Вони натомість установили тимчасовий дерев'яний хрест. Його тричі підпалювали невідомі «доброзичливці», а обгорілі дошки розкидали по цвинтарю.

Тільки 1990 року на могилі постала бронзова композиція: молодий Володимир Івасюк поряд із роялем.

За матеріалами Інтернет,
Автор фото:
Станіслав Цалик, Ukrinform

СТУДЕНТСЬКІ ПОРАДИ
(ЖАРТІВЛИВЕ)

Ми, студенти, усі навчаємося й хочемо хороших оцінок. Проте не всі вміють спілкуватися з викладачами так, як потрібно. Тільки згадайте, скільки разів ви не знали, а як же сподобатися тому викладачеві чи іншому? Із цієї статті ти дізнаєшся все про типи «проблемних» викладачів і зможеш знайти підхід до кожного з них.

1. «Розумничок»

Ми неодноразово чули фразу: «Працюйте лише за моєю методичкою/підручником!» А потім, на лекції, викладач розповідає, що його предмет найважливіший і без нього нікуди. Частіше за все виявляється, що саме цей предмет не такий вже й важливий, а лектор – досить нудна особа. Студенти розчаровуються, і вже й на пари ходити не хочеться, проте з такими викладачами дуже легко знайти спільну мову.

Насамперед, такі викладачі лояльно ставляться до студентів на екзаменах або заліках, і це безумовно «+». Тобі лише треба не забувати своєчасно нагадувати про себе на лекціях та імітувати зацікавлений вигляд. Роби вигляд, що ти все пишеш, іноді став запитання за лекцією. А щоб не заснути на парі, візьми з собою, наприклад, розмальовки – буде веселіше.

2. «Беззвучний режим»

Зустрічаються й такі викладачі, яких ну просто неможливо почути на лекції. Головна проблема в роботі з ними – вони роздратовуються, коли їх просять щось повторити.

Вихід дуже простий: сідай на перші парти – і все почуєш. Так і ти будеш розуміти, що тобі говорять, і викладачеві буде приємно бачити зацікавленого студента «у перших рядах».

3. «Чайничок»

Напевно ви подумали про викладачів-новачків, але зараз не про них. Це тип викладачів, що постійно жестикулюють на парах, швидко виходять із себе, а іноді навіть лякають студентів одним своїм поглядом. Якщо всі ці факти узагальнити, то можна сказати, що такі викладачі швидко «закипають», наче чайник на плиті.

З ними трохи складніше. Їм недостатньо одного зацікавленого вигляду студента, а через будь-які питання вони роздратовуються. Але і з такими можна знайти спільну мову. Є два варіанти: цікавитися його особистими інтересами або ходити на різноманітні конференції, писати наукові статті за дисципліною. Обирай той спосіб, що більше подобається, але хочу зазначити, що з першим іноді важко вгадати.

Тепер ти знаєш більше про викладачів, і тобі буде легше знайти з ними спільну мову, але хочу зауважити, що не слід забувати про навчання в цілому. Адже, якщо не знаєш нічого з дисципліни – ніякі хороші стосунки з викладачами не допоможуть.

Катерина Кочерова

ТЕРИТОРІЯ АРТУ

Не так давно, у березні, у нашому місті відкрився чудесний творчій простір для молоді Art Coworking, створений громадською організацією «Молодіжний рух Shift». Art Coworking – це креативне підприємництво для молоді Краматорська, для тих, хто любить творити й хоче заробляти творчістю.

Як нам розповіла менеджерка проєкту Олена Кучерук, ідея створення Art Coworking буквально літала в повітрі. Олену турбував той факт, що зараз проводиться безліч теоретичних курсів для підприємців, але ці знання, у більшості, не реалізуються на практиці. Чому їх не застосовують? Чому не починають створювати та продавати свою продукцію? Насправді, відповідь очевидна – тому що немає обладнання, матеріалів, а інколи просто не знають, з чого почати.

Розмірковуючи над цим, ініціативна команда прийшла до рішення створити місце, де молода людина може застосувати свої навички для виготовлення якогось прототипу товару, продукту. Місце, де не потрібно витрачати свої гроші на обладнання й можна зробити свій перший стартап, маючи при собі лише ідею. Тож Art Coworking має і обладнання, і матеріали, на яких можна тренуватися і не боятися щось зробити не так, адже на помилках навчаються. А також є консультанти, які можуть надихнути й підбадьорити.

Наразі Art Coworking пропонує два напрямки роботи: швейна справа й дизайн. Напрямок шиття забезпечений різноманітним обладнанням (швейні машинки, оверлок, машина для вишивки), за допомогою якого можна пошити різноманітні панамки, сумки, шопери, пенали, штани і навіть котячі вушка й одяг для домашніх тварин.

Для напрямку дизайну надається величезна робоча станція з ліцензійним програмним забезпеченням Adobe. Можна займатися різними проєктами, пов'язаними з відеозйомкою, фотозйомкою і їхньою обробкою, розроблювати наліпки, авторські стікери, блокноти, постери, календарі, створювати одяг і аксесуари з принтами. І пройти повний цикл: від розроблення ідеї, ескізу, редагування макету, друку на тканині або папері – до післядрукарської обробки або пошиву.

Ріжучий плотер, який допомагає вирізати візерунки різної складності на будь-якому матеріалі: папір, картон, пластик, плівка, що часто використовуються в декорі; обладнання, призначене для виготовлення блокнотів: біговщик для правильного згинання аркушів паперу, закруглювач кутів, який обрізає кути, гільйотина для обрізання країв і брошуратор, який скріплює листи за допомогою пружин у блокнот – усе це доступно для використання. В Art Coworking є і текстильний прінтер – найдорожче устаткування в організації, яке дозволяє безпосередньо робити друк на тканинах. Найчастіше це шкарпетки, футболки й різні головні убори.

А ще в Art Coworking проводять майстер-класи мало не щотижня! Теми майстер-класів різноманітні: від створення колажу до дизайну упаковок. Найближчим часом запланований тематичний майстер-клас із виготовлення костюмів на Геловін. І до кінця цього року можна відвідувати заняття безкоштовно, попередньо заповнивши google-форму в шапці профіля в Instagram – @ngoshift.

Тож якщо ти прагнеш до самореалізації в цьому напрямку – Art Coworking чекає на тебе. Час роботи: у будні – з 12.00 до 18.00, у суботу – з 10.00 до 16.00, у неділю – проводяться курси з шиття на комерційній основі. Знайти Art Coworking можна за адресою: вул. Паркова, 99.

Проєкт створений за підтримки американського народу через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) і організації «Схід економічних можливостей».

Олексій Лаврищев

РАНОК ДОБРИМ НЕ БУВАЄ
(ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ЛЮДЯМ, ЯКИМ ВАЖКО ПРОКИДАТИСЯ)

Як не вбити зранку

Ви коли-небудь відчували, що всі кольори фіолетові, усі звуки – перфоратор, а все життя йде повз? Якщо так, це може означати, що у вас напередодні було дуже веселе гуляння або ви прокинулися рано вранці. Про другий варіант ми й поговоримо.

Ранок – спеціальний корисний час доби, коли людині легше змиритися з дійсністю, а комусь – і зі своєю нікчемністю. Найкраще провести ранок можна лише в ліжку під ковдрою, але не завжди так виходить. Найчастіше рано вранці ми намагаємося будь-якими способами змусити наші очі розплющитися.

Існує два види раннього підйому: запланований (вставати рано на роботу чи навчання) та незапланований (прокинутися через непередбачувані ситуації). Зазвичай людей, що встають рано, об'єднує те, що не треба чіпати їх, поки вони повністю не прокинуться.

Коли людина прокидається сама, вона починає ненавидіти свій будильник і тих, хто придумав вставати рано. Люди, яких хтось розбудив, починають продумувати план помсти своїм так званим «будильникам». Найбільше бісить, коли хтось починає шуміти у твій єдиний вихідний.

Але не лише проблема прокинутись існує зранку. Припустимо, що якимось чином ми все ж таки розплющили очі й направили свої капці зі спальні до ванної кімнати. І перше, з чим нам потрібно справитися, – це наше власне відображення у дзеркалі. Прийшов час зробити так, щоб те, що дивиться на нас, стало хоч трохи нагадувати нормальну людину. Давайте признаємося: зранку ми зовсім не красені й не красуні.

Як снідати зранку

Далі нашою перепоною стає сніданок. Добре, коли є хтось, хто прокинувся раніше і хоча б зварив кави. Якщо вам не щастить, то сніданок доводиться готувати все ж самому, і одразу виникає питання: як? У сенсі: як зранку готувати їжу? І навіщо? І якщо на те пішло, яку?

Перше, що спадає на думку, – бутерброди із сиром. Але сир, який ми їмо зранку, відрізняється від сиру, який ми їмо протягом дня, у першу чергу тим, що зранку його не хочеться різати. Тому в холодильнику завжди повинна лежати упаковка сирної нарізки. Смачної сирної нарізки, несмачний сир нам в оселі не потрібен.

Упаковка сирної нарізки, яку ми беремо вранці, відрізняється від упаковок сиру, який ми зжеремо ближче до вечора, тим, що зранку її навіть відкривати ліньки. Тому бажано розкрити упаковку заздалегідь, напередодні.

Якщо ви забули розкрити упаковку заздалегідь, вам же гірше. Але зовсім уже безвихідним ваше становище не назвеш. Можна зібрати волю в кулак, а очі в купку. Зібраними в купку очима слід уважно подивитися на закриту упаковку й побачити, що один з її куточків виділений яскравим кольором. Червоним, наприклад. Або зеленим. Зараз я повідомлю вам страшну містичну таємницю, яку пошепки передають одне одному ранкові жерці (тобто люди, які жеруть вранці) уже сто мільйонів років: щоб відкрити упаковку, треба потягнути за цей куточок.

Також можна заморочитися й приготувати гарячі бутерброди. Тут рецепт трішки складніший. По-перше, увечері в багаторазові вогнетривкі пакети для тостера потрібно скласти хліб, шинку й сир; пакети заховати в холодильник. Уранці перше, що треба зробити, – відкрити холодильник. Наступний крок – знайти заздалегідь приготовані бутерброди і засунути їх до тостера. Далі натиснути на кнопку, і останнє, що залишається зробити, –

піти привести себе до ладу й повернутися до кухні. Усе готово, і можна починати їсти.

І останній на сьогодні рецепт – йогурт уранці. По-перше, потрібно купити йогурт. По-друге, прибрати йогурт до холодильника й забути про нього. По-третє, одного ранку дістати стаканчик йогурту з холодильника. І останній пункт – відкрити його, підчепивши кінчиком пальця язичок фольги, тягнути дуже акуратно, щоб кришечка не порвалася, вона нам знадобиться, коли ми сумно подивимося на йогурт, зрозуміємо, що його не хочемо, акуратно накриємо й поставимо назад до холодильника.

Але найпростіше просто купити коваварку й зранку пити тільки каву.

На цій оптимістичній ноті ми, мабуть, будемо закінчувати. Щоб прямо завтра з ранку... знову нічого, крім кави, не приготувати. Але твердо знати, що теоретично ми тепер все можемо.

Софія Павлова

P.S. – Коли «жайворонки» встигли підлаштувати під себе світ?

– Доки «сови» спали…

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. В ранних выпусках КВН команды, часто шутившие на запрещенные темы, могли показаться самыми успешными. Дело в том, что неугодные шутки скрывались ИМИ. Назовите ИХ.

Ответ: аплодисменты.

Комментарий: монтировали тогда плохо, так что просто заглушали неугодные шутки аплодисментами. Из-за этого могло сложиться впечатление, что самые цензурируемые команды – самые успешные среди зрителей.

Автор: Владимир Островский, Киев.

Вопрос 2. Знакомая нам кобура револьвера, позволяющая быстро извлечь пистолет, появилась лишь в середине прошлого века. Изготавливать такие модели начали по поступавшим из НЕГО заказам. Назовите ЕГО словом с удвоенной согласной.

Ответ: Голливуд.

Комментарий: на Диком Западе револьвер невозможно было быстро достать из кобуры, так как в таком случае он выпал бы во время езды на лошади. Но специально для вестернов, по заказу Голливуда, изготавливали ставшую классической модель кобуры, благодаря которой ковбои в вестернах зрелищно выхватывали свой пистолет.

Автор: Владимир Островский, Киев.

Вопрос 3. В стихотворении Кольриджа «Подарок на память» рыцарь перед смертью срывает ИХ и дарит даме. Благодаря этому стихотворению в английском языке укоренилось ИХ нынешнее название. Назовите ИХ.

Ответ: незабудки (forget-me-not).

Комментарий: в большинстве языков название незабудки связано с сохранением в памяти. «Подарок на память» — это тоже способ не дать забыть. В стихотворении Кольриджа рыцарь падает в реку и тонет, но перед тем, как споткнуться, он срывает на берегу и дарит своей даме незабудки.

Автор: Владимир Островский, Киев.

Летом наши студенты приняли онлайн-участие в очередном этапе международного турнира по игре «Что? Где? Когда?» под названием «Лига старта. Эпизод XVI». Предлагаем вашему вниманию избранные вопросы с этого турнира.

Вопрос 1. Недавний всплеск популярности в Мексике национальной обуви гуарачеро (с длинными носами) объясняется тем, что в ней легко соблюдать… Что?

Вопрос 2. Считая, что бывший парень недостаточно сильно горюет после расставания, одна девушка послала ему домой несколько мешков… С чем?

Вопрос 3. Историк писал, что многие индейцы считали ИХ освободителями от колонизаторов и присоединялись, покидая свои дома на несколько лет. Другие «ОНИ» собрали более четырёх с половиной миллиардов долларов. Назовите ИХ тремя словами.

Александр Мельников,
председатель Клуба
интеллектуальных игр ДГМА

Газета "Академія"

Засновник і видавництво: ДДМА

Випускається з 17 грудня 1999 р.

ДЦ 1492 від 10.12.99

Головний редактор: **В. Медведєв**

Адреса засновника, видавництва та редакції:

84313 м. Краматорськ, вул. Академічна, 72,

ауд. 1411, тел. (0626) 41-81-20

E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua

Сайты: http://www.dgma.donetsk.ua/publish/np/,

Логотип газети за ескізом Т. Лук'янової

Фото: В. Лебединська, С. Хряков, А. Тищенко, С. Прокопцева, К. Кочерова
Літературні коректори: О. Дудченко, В. Лебединська
Верстка і комп'ютерний набір: А. Капелещук, А. Трусова
Над номером працювали: В. Лебединська, Д. П'янов, Р. Кравчук, О. Ковалевська, Н. Михайличенко

Точка зору авторів не завжди поділяється редакцією. Відповідальність за достовірність інформації несе автор. Редакція зберігає право літературного редагування і скорочення. При використанні матеріалів посилання на газету "Академія" обов'язкове.